

Waar is er hoop?



Het was een koude ochtend toen Sophie, een meisje van 11 jaar, zichzelf voor de zoveelste keer in de spiegel bekeek. Haar ogen stonden dof, haar schouders hingen naar beneden. De afgelopen maanden waren zwaar geweest. Elke schooldag voelde als een strijd die ze niet kon winnen. De kinderen in haar klas plaagden haar, bespotten haar uiterlijk, en lieten geen kans onbenut om haar te kleineren. Ze begreep niet waarom. Wat had ze gedaan om dit te verdienen?

's Avonds in haar kamer, als de stilte van het huis haar omringde, knielde ze bij haar bed. "God," fluisterde ze met tranen in haar ogen, "waar bent U? Waarom laat U dit toe? Ik weet dat U alles kunt, maar waarom verandert er niets?"

Sophie bleef bidden, bleef hopen, maar de dagen bleven somber. Elke keer dat ze de speelplaats op liep, leek het alsof haar gebeden in een lege hemel waren geland. Ze wilde geloven dat God haar hoorde, maar steeds meer groeide de twijfel: Waar is God? Waar is er hoop?

Exodus 33:18

'Laat mij toch uw majesteit zien,' zei Mozes.



Jaren later sprak ik Sophie, inmiddels een volwassen vrouw. Ze kwam een keer kijken bij een dienst in onze kerk, vanwege haar familie. Ze vond het mooi dat haar familie zoveel hoop vond in hun geloof, en het zo intens konden beleven. Maar zijzelf had na haar traumatische kindertijd God de rug toegekeerd. God had haar niet gehoord. De situatie was alleen maar miserabeler op geworden. Ze leeft verder zonder God, maar met een heleboel littekens.

Waar kunnen we God vinden in onze pijn? Waar is God in onze wereld? Waar zien wij iets van die liefde en bewogenheid waar ik zo vast in geloof? Wanneer breekt Gods glorie door in de levens van al die mensen die gebukt gaan onder misbruik, pesten en angststoornissen?

De vraag naar Gods aanwezigheid doet mij denken aan de roep van Mozes naar God in het Oude Testament: "Laat mij toch uw majesteit zien!" (Exodus 33 vers 18) Voor Sophie, en voor vele anderen, lijkt God ver weg. Wat Sophie nodig had, was een tastbare uiting van Gods liefde. Is haar vraag niet ook een vraag naar de majesteit van God? Net als die van Mozes?

Exodus 40:34-35

Toen werd de ontmoetingstent overdekt door een wolk en werd de tabernakel gevuld door de majesteit van de HEER. **Mozes kon de ontmoetingstent niet meer binnengaan**, want de wolk rustte daarop en de majesteit van de HEER vulde de tabernakel.

Mozes kreeg als antwoord op zijn vraag een bijzondere ontmoeting met God, wat mij laat zien dat Gods intentie altijd is geweest om persoonlijk in verbinding te zijn met de mens.

Maar er was ook afstand. En toch, God wilde onder de mensen wonen. Zelfs onder het volk dat net haar toevlucht had gezocht tot een gouden kalf in plaats van haar levende verbondsgod.

Er moest een tent, een tabernakel gebouwd worden (en later een tempel). Daar zou God aanwezig zijn onder de mensen.

Dat ging niet zomaar.

Het had heel wat voeten in aarde, hoe dat ging tussen God en mensen.

Mensen moesten dus een tabernakel bouwen. God wilde onder de mensen wonen, maar het was niet vanzelfsprekend dat God daar ons mensen kon ontmoeten. Lees maar mee: zelfs Mozes kon er op een gegeven moment niet bij...

God was wel afgedaald, maar nog steeds geen verbinding...

Numeri 1:1

Op de eerste dag van de tweede maand, in het tweede jaar na de uittocht van de Israëlieten uit Egypte, richtte de HEER zich in de Sinaiwoestijn tot Mozes. Hij sprak tegen hem **in de ontmoetingstent** en zei:

In Numeri 1:1 lezen we overigens wel dat God Mozes ontmoet, in de tent. Wel met verbinding.

Klaarblijkelijk is er iets gebeurd tussen het moment dat Mozes niet met God kan spreken, en wel...

Het boek Leviticus...

Ja ECHT, dat staat er tussenin.

En dat is geen toeval. Sterker nog, de grondtekst maakt het logisch...

Leviticus 1 is in de grondtekst een duidelijk vervolg op Exodus 40. Ze worden gekoppeld door het woordje 'en' dat is verdwenen in onze vertaling.

Net als bij Numeri 1:1...

Leviticus 1:1

De HEER riep Mozes en zei vanuit de ontmoetingstent tegen hem:

Het boek Leviticus is dus de schakel tussen:

- God is er wel, maar je kunt er niet bij.

naar

- Gods aanwezigheid is er, en God en mens zijn in verbinding.

Dat komt door een patroon wat Leviticus in zich heeft:

Leviticus

Een patroon voor Gods aanwezigheid:

- In een Heilige plaats (Tent/ Tabernakel / Tempel)
- Na verzoening door een Offer
- Via bemiddeling door een Priester

Het boek Leviticus is dus de schakel tussen:

- God is er wel, maar je kunt er niet bij.

naar

- Gods aanwezigheid is er, en God en mens zijn in verbinding.

Dat komt door een patroon wat Leviticus in zich heeft:

Johannes 1:14

Het Woord is mens geworden en heeft **in ons midden** gewoond, vol van genade en waarheid, en wij hebben zijn **grootheid** gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader.

vergelijk met de tabernakel

"Laat ons uw majesteit zien"

Dit patroon van

- tempel
- offer
- priester

Is niet alleen iets van het Oude Testament... de schrijvers van het nieuwe testament nemen die ideeën ook over.

Johannes bouwt er zelfs zijn Kerstverhaal mee op. Jezus als verpersoonlijking van Gods verlangen om onder de mensen te zijn. Vervulling van Exodus en Leviticus...

En dat is niet de enige plek...

Johannes 2:19-21

Jezus antwoordde hun: 'Breek deze tempel maar af, en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen.' 'Zesenvestig jaar heeft de bouw van deze tempel geduurd,' zeiden de Joden, 'en U wilt hem in drie dagen weer opbouwen?' Maar Hij sprak over de **tempel van zijn lichaam**. Na zijn opstanding uit de dood herinnerden zijn leerlingen zich dat Hij dit gezegd had, en zij geloofden de Schrift en alles wat Jezus gezegd had.

Dit patroon van

- tempel
- offer
- priester

Is niet alleen iets van het Oude Testament... de schrijvers van het Nieuwe Testament nemen die ideeën ook over.

lees maar mee wat er over Jezus wordt gezegd:

Mattheus 10:43-45

Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, moet dienaar van de anderen zijn, en wie van jullie de eerste wil zijn, moet slaaf van de anderen zijn, want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als **losgeld** voor velen.

Hebreeën 8:1-2

De kern van mijn betoog is dat wij zo'n **hogepriester** hebben: één die in de hemel plaatsgenomen heeft aan de rechterzijde van de troon van Gods majesteit en die de dienst vervult in het ware heiligdom, de tent die door de Heer en niet door mensen is opgericht.

Jezus

Een levende tempel
Het allesverzoenende offer
De perfecte priester

Alles in Leviticus mag je zien als een vooruitwijzing naar Jezus.

Gods voorwaarden voor hoe zijn volk met Hem omging vind je in Leviticus. Met als hoogtepunt het Yom Kippur. Het jaarlijkse moment waarop de tabernakel wordt vernieuwd.

Zoals er een bok werd geslacht voor de verzoening van het volk, zo werd Jezus lichaam gebroken.

Zoals het bloed dat vloeide en de heilige plaats reinigde, en verzoening bewerkstelligde, omdat er leven in zat, zo heeft Jezus bloed gevloeid.

Alle onzuiverheden (al het niet- Eden) wordt de wildernis ingestuurd.

Eden wordt hersteld.

Als wij avondmaal vieren, vieren we Jezus als levende tempel, waar God aanwezig is omdat er een allesverzoenend offer wordt gebracht door een perfecte priester.

Jezus

Geen afstand meer
tussen God en mensen

Zoals Leviticus beschrijft hoe er geen afstand meer is, zo is Jezus daar de vervulling van.

Als je avondmaal viert, vier je deze Jezus.

We mogen God weer naderen. Door Jezus leven we in Gods aanwezigheid. We mogen met alles bij hem komen, ook in de wetenschap dat pijn, verdriet en rouw gedragen zijn aan het kruis.

Maar dat ervaart Sophie nog niet.

Hoe kan dat?

Lees even mee in de volgende passages.

Mattheüs 18:20

Want waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben Ik **in hun midden**.

Hier zegt Jezus dat de heilige plaats van zijn aanwezigheid niet meer plaatsgebonden is, maar via zijn volgelingen loopt.

De lezer dacht meteen aan Exodus 25, waar God opdraagt tot de bouw van een tabernakel, om in hun midden te wonen.

Eigenlijk heel merkwaardig, en ook voor de discipelen echt nieuw. Laten we dat idee verder doordenken.

Romeinen 12:1

Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf als een levend, heilig en God welgevallig **offer** in zijn dienst te stellen. Dat is de ware eredienst die van u wordt gevraagd.

Hier worden we vergeleken met het offer... nog meer van diezelfde taal die we kennen uit Leviticus...

1 Petrus 2:9

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van **priesters**, een heilige natie, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht.

Petrus beschrijft ons in deze prachtige tekst als priesters... 'een koninklijk priesterschap'.

Priesters vertegenwoordigen God – maken Hem zichtbaar – en brengen mensen bij Hem. Ze hebben een actieve roeping en een enorme verantwoordelijkheid.

Dit vraagt een naar buiten gerichte houding van de volgelingen van Jezus. Ik zie een actievere rol voor de kerk.

1 Petrus 2:4-5

Voeg u bij Hem, bij de **levende steen** die door de mensen werd afgekeurd maar door God werd uitgekozen om zijn kostbaarheid, en laat u ook zelf als **levende stenen** gebruiken voor de bouw van een geestelijke **tempel**. Vorm een heilige **priesterschap** om geestelijke **offers** te brengen die God, dankzij Jezus Christus, welgevallig zijn.

Hier komt alles samen. Hier zie je de verbinding tussen Jezus en zijn kerk.

Verbonden met Jezus worden we zijn vertegenwoordigers, zijn beelddragere.

Hij is de plek waar wij mogen schuilen, maar tegelijkertijd doet hij dat door zijn kinderen heen! We ontvangen en we geven door! Zo ben je bedoeld.

Gemaakt naar Zijn beeld. Een afbeelding van Hem. Zijn handen en voeten, ogen en oren.

Geen instituut of gebouw, maar een levende gemeenschap. Wij zijn de tempel, de plek van hoop. Het is deel van onze identiteit als christen.

Als mensen jou in de ogen kijken, kunnen ze ook God zien. Als jij iemand van jouw aandacht geeft, geef je aandacht en aanwezigheid van God.

En nu terug naar Sophie. Zij miste de aanwezigheid van God. En de gedachte die mij bezighoudt is deze:

Waar waren de levende stenen van Gods tempel?

Had Sophie God kunnen ontmoeten in mensen om haar heen, die er klaarblijkelijk niet waren?

Moet ik niet in de spiegel kijken en me afvragen: Zijn wij, ben ik, misschien het antwoord op haar

gebed?

“

Als u uw handen opheft naar God,
hef dan ook uw daden op met hen.

Augustinus


”

Iedere keer dat we liefde tonen, recht doen of hoop brengen, staan we in onze priesterlijke rol.

Ons leven kan anderen zicht geven op de hoop en het licht van God.

Zou Jakobus dat bedoeld hebben met zijn uitspraak dat als geloof zich niet daadwerkelijk bewijst, het dood is (Jak. 2:17)?

Zoals Kerkvader Augustinus het heel mooi zei: “Als u uw handen opheft naar God, hef dan ook uw daden op met hen.”



Waar wij als Gods levende stenen zijn,
wordt Zijn aanwezigheid merkbaar.

Waar jij bent, kan hoop groeien. Waar jij bent, kan licht schijnen. Waar jij bent, kan God zichtbaar worden.

Hoop heeft een Naam...

Erik, die een kerstpakket rondbrengt in Jezus naam

Mark, die als vrijwilliger werkt bij de voedselbank.

Henriëtte, die als verpleegkundige op de spoedeisende hulp mensen gerust stelt.

Jethro, die geen kopje koffie uitdeelt zonder mensen in de ogen te kijken.

Ik geloof dat we in simpele kleine dingen al een groot verschil kunnen maken. Elke dag biedt mogelijkheden om priester te zijn. Eenvoudig, door te bidden voor een collega die het moeilijk heeft. Een vriendelijk woord tegen iemand spreken. Tijd vrijmaken om iemand te helpen.

Voor een deel zit het ook in onze houding. De gepolariseerde wereld heeft zo'n behoefte aan genade, aan mensen die anderen niet veroordelen, maar liefhebben. Wij zouden hier het voorbeeld in moeten zijn, omdat wij genade in z'n diepste vorm kennen. Dit kan in je gezin, op je werk, of in je buurt. Stel je oordeel even uit. Misschien is in plaats daarvan even luisteren of een vraag stellen een beter idee. Door echt naar anderen te luisteren, laat je zien dat iemand waardevol is.

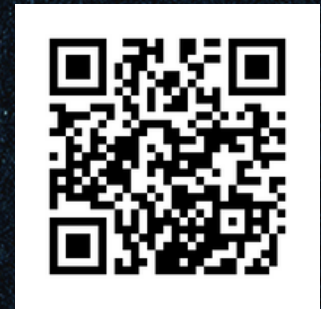
Toepassing

Wees een levende steen in jouw omgeving

- Plan een moment om iemand te bemoedigen of helpen.

Leef vanuit genade en wees een bruggenbouwer

- Zoek verbinding en stel vragen aan mensen in je buurt of werkring die anders denken.



Slides downloaden

Studiemateriaal online...